

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: J. V.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Vargou,
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 111002/2019 ze dne 7. 8. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 13. 8. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 111002/2019 ze dne 7. 8. 2019, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/385177/19/DSČ/Kov ze dne 1. 7. 2019. Žalobce se rovněž domáhal zrušení tohoto prvostupňového rozhodnutí. Tímto byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 14. 1. 2019 v 9:55 hodin řídil v Ostravě-Mariánských Horách na ul. Novoveská, ve směru jízdy od ul. Novinářské k ul. Grmelova, osobní motorové vozidlo tov. zn. Ford Focus RZ X, přestože na něm v rozporu s jiným právním předpisem nebyly umístěny přední ani zadní tabulky s registrační značkou. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného k žalobě

2. Žalobce předně nesouhlasí, že jeho jednání ze dne 14. 1. 2019 splňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť nebyla splněna subjektivní stránka přestupku. Žalobce je přesvědčen, že nemohl vědět a ani předpokládat, že se tabulky s registračními značkami na vozidle nenacházejí, když žalobce byl ten den ve spěchu a nevšiml si, že tabulky na vozidle chybí, což nebylo na první pohled patrné, protože vozidlo bylo zaparkováno podélně, a žalobce věděl, že předchozí den tabulky na vozidle byly. Žalobce dále uvedl, že vozidlo bylo nové a po technické prohlídce, a tedy věděl, že samovolné uvolnění tabulek s registrační značkou nehrozí, a nemohl ani předpokládat či vědět, že mu kdokoliv tabulky odcizil. Žalobce následně shrnuje, že nevěděl o odcizení registračních značek a tudíž nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a s ohledem na okolnosti případu toto ani nemohl vědět, protože nemohl předpokládat, že by mu kdokoliv mohl chtít takovým způsobem uškodit. Žalobce si je vědom, že ke spáchání správního deliktu postačí i zavinění z nedbalosti, ale má za to, že podmínky pro zavinění z nedbalosti splněny nebyly. Žalobce rovněž nesouhlasí s uloženým trestem, protože jej považuje za nepřiměřeně přísný. Dále žalobce namítá, že mu odvolací správní orgán neposkytl lhůtu k doplnění dokazování, o kterou žádal.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 10. 12. 2019 uvedl, že zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť žalobní námitky se shodují s těmi, které byly uplatněny ve správním řízení. Zavinění přestupku bylo správními orgány posouzeno jako nevědomá nedbalost, což vychází ze zákonné povinnosti, která je řidiči uložena, tj. mít na vozidle obě tabulky s registrační značkou. Z tohoto lze dovodit povinnost řidiče zkontrolovat před jízdou vozidlo, zda tento zákonný požadavek splňuje. Žalovaný má za to, že lze zcela oprávněně předpokládat, že řidič před každým zahájením jízdy alespoň zběžně obhlédne vozidlo tak, aby zjistil případné závady či nedostatky, např. i chybějící tabulky registračních značek. Skutečnost, že žalobce spěchal, ani podélné parkování vozidla žalobce, nemohlo mít na posouzení věci dle žalovaného žádný vliv, proto žalovaný ani neprováděl důkazy k tomu žalovaným navržené. Žalovaný dále uvedl, že řidič nemůže oprávněně spoléhat na to, že vozidlo ponechané večer na veřejně přístupném místě se bude ráno nacházet ve stejném stavu, v jakém bylo zanecháno. Žalovaný má za to, že žalobce nejen že o absenci registračních značek objektivně vědět měl, ale také subjektivně vědět mohl, a byla tedy nepochybně naplněna subjektivní stránka přestupku, zavinění ve formě nevědomé nedbalosti.

Námitku nepřiměřeného trestu žalobce dle žalovaného dále nijak nerozvádí; žalovaný k tomuto konstatuje, že jak správní trest pokuty, tak správní trest zákazu činnosti byly žalobci uloženy na samé dolní hranici zákonné sazby, přičemž správní orgán je povinen uložit obligatorně oba správní tresty současně dle § 125c odst. 5 a odst. 6 zákona o silničním provozu, a nemá prostor pro uvážení, zda správní trest uložit či nikoliv, když dle odst. 9 téhož ustanovení nelze od uložení těchto správních trestů upustit. Žalobce nerozvádí ani námitku k neposkytnutí lhůty k doplnění dokazování. V odvolání žalobce navrhl vypracování znaleckého posudku na své náklady, jehož vypracování by trvalo dva měsíce, a žádal o poskytnutí lhůty k jeho předložení. Žalovaný však považoval důkaz za nadbytečný, neboť skutečnosti, které jím měly být prokázány, byly pro posouzení věci irelevantní, proto žalobci žádnou lhůtu nestanovil.

4. U jednání konaného u krajského soudu dne 11. 6. 2021 žalobce uvedl, že vozidlo bylo po STK, kde je kontrolováno i připevnění registračních značek, a proto nemohl předpokládat, že tyto značky budou na automobilu chybět.

III. Obsah správního spisu a posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dle Oznámení přestupku Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, ze dne 14. 1. 2019, podepsaného žalobcem, policejní hlídka dne 14. 1. 2019 kolem 09:55 hod. v Ostravě, Mariánských horách na ulici Novoveské zastavila vozidlo Ford Focus, stříbrné metalízy, na němž nebyla umístěna přední ani zadní tabulka registrační značky. Řidič vozidla byl po předložení dokladů a lustraci ztotožněn jako žalobce. Lustrací bylo dále zjištěno, že žalobce má platnou blokaci řidičského oprávnění od 20. 11. 2018 ze zdravotních důvodů. Žalobce uvedl, že předešlého dne v nočních hodinách byly obě registrační značky na vozidle umístěny, a když další den odjížděl ve spěchu, nevšiml si, že tabulky registračních značek byly odcizeny. Dále žalobce uvedl, že o blokaci řidičského oprávnění mu není nic známo. Žalobce dle Oznámení přestupku tím, že jako řidič neužil vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené

zvláštním právním předpisem, porušil ustanovení dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a stal se tak podezřelým ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, když v provozu na pozemní komunikaci řídil vozidlo, na němž nebyla umístěna registrační značka. Žalobce dále tím, že řídil vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel z důvodu platné blokace řidičského oprávnění, porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se stal podezřelým ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. K Oznámení přestupku byla dále přiložena fotodokumentace vozidla bez registračních značek a dokladů řidiče, a výpis z evidenční karty řidiče. Magistrát města Ostravy příkazem ze dne 13. 2. 2019 uznal žalobce vinným uvedenými přestupky, proti němuž podal žalobce dne 1. 4. 2019 odpor, který byl Magistrátem města Ostravy vyhodnocen jako opožděný, a proto byl postoupen k posouzení, zda se jedná o podnět k přezkumu, Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, který rozhodnutím ze dne 10. 5. 2019 zrušil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy o odnětí řidičského oprávnění žalobce ze dne 2. 11. 2018, č. j. SMO/690930/18/DSČ/Jeř-ZKS, a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání, a dále rozhodnutím ze dne 15. 5. 2015, č. j. MSK 48867/2019, zrušil napadený příkaz a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně, přičemž ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce se nemohl dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, jelikož rozhodnutí, jímž bylo žalobci odňato řidičské oprávnění, nebylo žalobci řádně doručeno, ke dni 14. 1. 2019 tak nebylo v právní moci a nemohly tedy nastat právní účinky uvedeného rozhodnutí. Magistrát města Ostravy proto následně změnil písemností ze dne 28. 5. 2019 obvinění pouze na přestupek dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. U ústního jednání konaného Magistrátem města Ostravy dne 24. 6. 2019 žalobce uvedl, že jeho motorové vozidlo

bylo krátce před událostí na technické kontrole, kde probíhá mimo jiné i kontrola upevnění registračních značek, a vzhledem k tomu, že v tomto směru žádné nedostatky zjištěny nebyly, byl si vědom, že vozidlo je po legislativní a technické stránce naprosto v pořádku. Co se týče kontroly technického stavu vozidla před jízdou, žalobce uvedl, že jeho vozidlo je v nejvyšší výbavě, kdy veškeré chyby hlásí palubní počítač na přístrojové desce; proto žalobce kontrolu obcházením vozidla neprovádí. Ztrátu tabulek registračních značek však palubní počítač neukazuje. Odcizení tabulek registračních značek si žalobce nevšiml, má ale podezření na konkrétní osobu. Žalobce potvrdil, že skutečně řídil vozidlo bez tabulek registračních značek, avšak o této skutečnosti nevěděl, a má za to, že kontrolu vozidla před jízdou s ohledem na uvedené nezanedbal, a odcizení registračních značek nemohl předpokládat. Dle zjištění správního orgánu z výpisu z evidence vozidel je vozidlo vedeno na dceru žalobce a STK byla provedena dne 5. 9. 2018 a evidenční kontrola dne 19. 11. 2018. Žalobce žádný návrh k doplnění dokazování neučinil. Magistrát města Ostravy následně rozhodnutím ze dne 1. 7. 2019, č. j. SMO/385177/19/DSČ/Kov uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s tím, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno stěžejními důkazy, a to Oznámením přestupku Policie ČR, fotodokumentací vozidla bez tabulek registračních značek a dokladů řidiče, výpisem z karty vozidla a protokolem o ústním jednání ze dne 24. 6. 2019. Co se týče subjektivní stránky přestupku, byla shledána nedbalostní forma zavinění, neboť žalobce jako řidič vozidla je povinen si před každou jízdou zkontrolovat, zda je vozidlo po technické i

administrativní stránce v pořádku, což neudělal. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání a žalovaný následně rozhodnutím ze dne 7. 8. 2019, č. j. MSK 111002/2019, rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Žalobce nejprve namítá, že jeho jednání ze dne 14. 1. 2019 nesplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť nebyla splněna subjektivní stránka přestupku. Žalobce je přesvědčen, že nemohl vědět a ani předpokládat, že se tabulky s registračními značkami na vozidle nenacházejí. Krajský soud předně uvádí, že námitka žalobce ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu je nedůvodná, neboť žalovaný již rozhodl svým rozhodnutím ze dne 15. 5. 2019, č. j. MSK 48867/2019, že se tohoto přestupku žalobce nemohl dopustit, a proto příkaz Magistrátu města Ostravy zrušil a věc vrátil k novému projednání.
9. Co se týče naplnění subjektivní stránky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, krajský soud se zcela ztotožňuje s názorem správních orgánů, že subjektivní stránka předmětného přestupku byla žalobcem naplněna, a to ve formě nevědomé nedbalosti dle § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 25. 2. 2020, dle něž je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. K podstatě nevědomé nedbalosti se Nejvyšší správní

soud (dále jen „NSS“) vyjádřil např. v rozsudku ze dne 13. 3. 2012, č. j. 1 As 22/2012-55, a to tak, že: *„Pro naplnění zavinění formou nevědomé nedbalosti musí být naplněny kumulativně dva znaky (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2008, č. j. 1 As 56/2008 - 66). Prvním z nich je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem - mezi stranami není sporu, že v nyní řešené věci je tento znak naplněn. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel o tomto vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V rámci naplnění tohoto druhého znaku nevědomé nedbalosti se tedy vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele, neboť přestupkový zákon zakládá odpovědnost za přestupky spáchané z nevědomé nedbalosti na povinnosti, ale současně i možnosti předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Kritériem nedbalosti v obou jejích formách je zachovávaní potřebné míry opatrnosti pachatelem. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. obdobně Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2009, s. 183 - 184).“* Dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo,

kteřé splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2019, jenž v § 38 odst. 1 písm. c) stanoví, že provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla. Z právě uvedených ustanovení lze dle krajského soudu jednoznačně dovodit zodpovědnost řidiče za technický stav vozidla při jeho užití odpovídající podmínkám zákona, z čehož vyplývá povinnost řidiče provést před zahájením jízdy kontrolu vozidla. Jakkoli to může být pocítováno jako tvrdé ustanovení, uvedenou povinnost je třeba vztáhnout i na kontrolu umístění tabulek s registrační značkou přidělenou vozidlu, což dovodil i NSS ve svém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016-31. Skutečnost, že žalobce odjížděl dne 14. 1. 2019 ve spěchu, jej odpovědnosti za spáchaný přestupek žádným způsobem nezabavuje, a stejně tak je nerozhodné, jak bylo vozidlo zaparkováno, či povědomí žalobce, že předchozí den tabulky s registračními značkami na vozidle umístěny byly. Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že vozidlo prošlo nedávno technickou kontrolou, která navíc dle zjištění správních orgánů proběhla již dne 5. 9. 2018, tedy několik měsíců před spácháním přestupku, neboť technická kontrola nedává řidiči jakoukoliv záruku, že vozidlo se bude nacházet ve stejném technickém stavu i v následujících měsících po této kontrole. Vzhledem k tomu, že žalobce sám u ústního jednání konaného Magistrátem města Ostravy dne 24. 6. 2019 uvedl, že kontrolu obcházením vozidla neprovádí, lze již z této skutečnosti dovodit, že žalobce nezachoval potřebnou míru opatrnosti, ač k tomu byl ze zákona povinen, a proto je třeba uzavřít, že žalobce spáchal předmětný přestupek z nevědomé nedbalosti, a jeho námitka tedy není důvodná.

10. Žalobce dále namítá, že nemohl předpokládat či vědět, že mu kdokoliv značky odcizil. Krajský soud zde odkazuje na vypořádání námítky žalobce v bodě 9. tohoto rozhodnutí. Žalobce byl bez ohledu na to, zda absence tabulek s registrační značkou byla způsobena ztrátou či odcizením, povinen vozidlo před zahájením jízdy zkontrolovat, což neučinil, a proto je jeho námitka nedůvodná.
11. Žalobce rovněž nesouhlasí s uloženým trestem, protože jej považuje za nepřiměřeně přísný. Krajský soud k této námitce žalobce předně uvádí, že toto své tvrzení již nijak dále nekonkretizuje, a není tak zjevné, z jakých důvodů na nepřiměřenost trestu usuzuje. Krajský soud v daném případě neshledal nepřiměřenost správního trestu, neboť správní trest, a to jak pokuta, tak i zákaz činnosti, byl uložen na samé spodní hranici trestních sazeb. Námitka žalobce je tedy nedůvodná.
12. Dále žalobce namítá, že mu odvolací správní orgán neposkytl lhůtu k doplnění dokazování, o kterou žádal. Žalobce však ani zde svou námitku blíže nerozvádí. Dle zjištění krajského soudu žalobce v řízení před žalovaným navrhl, že na své náklady nechá ve lhůtě dvou měsíců vypracovat znalecký posudek, jehož předmětem bude skutečnost, zda je na fotodokumentaci vidět na místě registračních značek náznak rzi, zda je patrné, že by na vozidle chyběly šrouby připevňující značky, a zda je jednodušší značku utrhnout i s rámkem nebo naopak vyklepávat z rámků. Dle rozhodnutí NSS č. j. 3 As 9/2013-35, ze

dne 2. 5. 2013: „...správní orgán sám hodnotí jednotlivé důkazy a přikládá jim váhu. Není samozřejmostí, že správní orgán akceptuje všechny důkazy navržené účastníkem řízení. Musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takové důkazy nebudou provedeny. Žalovaný na straně 6 svého rozhodnutí uvedl, že znalecký posudek považuje za nadbytečný, neboť skutečnosti, které navrhoval žalobce znaleckým posudkem prokazovat, nejsou pro posouzení předmětné věci podstatné. V nyní posuzované věci tedy žalovaný přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč znalecký posudek jako důkaz neprovedl, a tedy ani neposkytl lhůtu k jeho předložení, a proto krajský soud shledává námitku žalobce za nedůvodnou.

13. Jako důkaz žalobce ve své žalobě za účelem prokázání skutečnosti, že vozidlo bylo zaparkováno podélně, a že v den předcházející spáchání přestupku tabulky s registrační značkou na vozidle byly, navrhl účastnickou výpověď žalobce a svědeckou výpověď své matky M. V. Vzhledem k výše uvedenému posouzení věci považuje krajský soud skutečnosti, které by měly být dle návrhu žalobce těmito důkazy prokazovány, pro projednávanou věc za nepodstatné, a proto je pro nadbytečnost neprovedl.

IV. Závěr a náklady řízení

14. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce